

86. " Mihi, qui patris inimicos in cineres converti, terramque cum oceano
" dono dandam putavi, clades etiam, a te supremo deo inflicta, laudabilis
" facta est.

87. " Quare, sapientum optime, tuere incessum meum, ad loca sacra
" visenda exoptatum: viæ in cœlum obstructio vero me, voluptatis non
" cupidum, haud vexabit."

88. RAGHUIDES consensit, sagittamque orientem versus dimisit: quæ
BHRIGUIDÆ, quamquam probe agenti, viæ in cœlum obex factus est, haud
removendus.

89. RAGHUIDES etiam, vatis pii veniam implorans, pedes ejus amplecte-
batur: nam fortibus, postquam hostes robore vicerunt, reverentia gloriæ est.

90. " Quoniam materna mea qualitate impetuosa rejecta quietem pater-
" nam adeptus sum, nonne hæc injuria etiam, fructu haud spernendo
" prædita, beneficium est, a te mihi datum?

91. " Age, equidem abeo; ne tibi impedimentum esto, deorum negotium
" peragenti!" Ita allocutus RÁMAM et LAKSHMANAM vates evanuit.

92. Quo digresso pater RÁMAM victorem amanter amplexus, iterum
natum eum putabat; atque postquam per breve tempus sollicitus fuerat,
gaudium accepit, ut arbor, a sylvæ igne superata, pluviam decidentem.

93. Tum terræ dominus, SIVÆ similis, nonnullis noctibus peractis in via,
pulchris diversoriis adornata, urbem *Ayodhyam* ingressus est, in cujus fene-
stris feminarum, puellam *Mithilensem* adspicientium, oculi Nymphæarum
instar splendebant.